

బంగారు పాపాయి

ఒగేటి ఇందిరాదేవి, Hyderabad, AP

“బంగారు పాపాయి బహుమతులు పొందాలి-పాపాయి చదవాలి మా మంచి చదువు-ఏదేశమేగినా ఎందుకాలిడినా ఎవ్వరీ పాపనుచు ఎల్లరడగాలి- తెలుగుదేశము నాది, తెలుగు పాపను నేను అని పాప పాడితే పాములే ఆదాలి, మా పాప పలికితే మధువులే కురవాలి.....” కూతుర్ని ఉయ్యాలలో పడుకోబెట్టి పాడుతోంది వనజ. వెనుకనుండి చప్పట్లు వినబడినాయి. గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగింది. రమేష్ నవ్వుతూ చప్పట్లు కొడుతున్నాడు.

“మీ రెప్పుడొచ్చారు?” “మామూలు టైముకే వచ్చాను. కన్నబిడ్డను చూసి తమరెంత మురిసిపోతున్నారో కన్నులారా కాంచాను.” “దొంగతనంగానా? ఆయో! అని ముద్దుగా భర్తని కోప్పడుతూ కాఫీ తీసుకొచ్చి ఇచ్చింది వనజ. “ఏమిటో పాప పుట్టాక నా బతుకే మారిపోయింది కదా. పూర్వం అయితే టిఫిన్ లేకుండా ఉత్త కాఫీ ఇచ్చేదానినా అసలు?” “సారీ అండి, పాపతో ఏపనీ తెనులటలేదు. వీలైతే రేపు చేస్తానేంటిఫిన్” అతని క్రాఫ్ సరిచేస్తూ గోముగా అన్నది వనజ. “ఆ, ఇంకోళ్ళు పుడితే అసలు ఈ కాఫీ కూడా ఇస్తావో లేదో-” “ఫీ-పొండి-మరి వేళాకోళంగా ఉంది మీకు.” ఇంతలో ఉయ్యాలలో ఉన్న సుస్మిత కేరుమంది. “నాతల్లీ! నా బంగారీ! నిన్ను పట్టించుకోవటంలేదని కోపముచ్చిందా? మరి మీ నాన్న వచ్చారా? నేను వంట చేచుకోవాలా? అని ముద్దుచేస్తూ పిల్లని ఎత్తుకుని తండ్రి చేతికిచ్చింది వనజ.

రమేష్ కి నవ్వొచ్చింది. “నీకు గుర్తుందా వనజా మనపెళ్ళిలో బొమ్మనప్పగించటం, పురోహితుడు గుడ్ల ఉయ్యాలలో చెక్కబొమ్మని వేసి ఊపుతూ వసంతం పోశాడు. ఆబొమ్మ నెత్తుకోమని నీచేత నాకిప్పించబోయాడు “నువ్వే ఎత్తుకో, నేను ఆఫీసుకెళ్ళాలి” అనమన్నాడు నన్ను. “నేను వంటచేసుకోవాలి మీరే ఎత్తుకోండి” అనిపించాడు నీచేత. అమ్మలక్కలందరూ ఒకటేనవ్వులు-మా అక్కయ్యని పిలిచి “పట్టినావా? పాడి ఆవునిసావా తమ్ముడూ” అని నన్ను అడగమన్నాడు. నన్నేమో పట్టినీ పాడిఆవుని రెండింటినీ ఇస్తాననమన్నాడు. నువ్వు పెళ్ళికూతురిని అనికూడా మరిచిపోయి “మేనరికాలు మంచివికావండి, కావలిస్తే ఇంకో రెండు ఆవులిస్తాంగాని” అన్నావు. “బావుందమ్మా మరదలు పిల్ల! నువ్వు అన్నేసి ఆవుల్ని ఇస్తే బొంబాయిలో మా ఎప్పావ్ మెంట్ లో ఎక్కడ కట్టేసుకో? అంది మా అక్కయ్య. మళ్ళీ అందరూ నవ్వారు. పెళ్ళికూతురు చలాకీ అయినదే అన్నారు.....

“సారూ! ఎక్కడికో వెనక్కెళ్ళి పోయారు.” ముద్దుగా భర్తను వెక్కిరిస్తూ కూతుర్ని ఎదకి హత్తుకుంది వనజ.

“ఏమోయ్! నా కూతుర్ని పెద్ద చదువులు చదివిస్తాను. ఇందాక నీవు పాడినట్లుగా ఫారెన్ పంపిస్తాను. డాన్యూ, సంగీతమూ నేర్పిస్తాను.” అన్నాడు రమేష్.

“గాలిలో మేడలు కట్టకండి మహాశయా! మన అంతస్తు చూసుకొని చెయ్యాలి ఏదైనా-ఇంతాచేసి పిల్లని చివరికి ఒక అయ్యవేతిలో పెట్టాలి. తప్పదు గదా- ఆ అయ్యవాళ్ళ అమ్మా నాన్నలు మన అమ్మాయిని బాగా చూసుకుంటే, అదే ఘనం.”

“ఇంకా పిల్లపెళ్ళికి చాలా టైముందిలే. ఈరోజుల్లో అమ్మాయిలు ఆకాశలోకెగురుతున్నారు. సారాచూట్ లోంచీ దిగుతున్నారు. కొండలెక్కుతున్నారు. కలెక్టర్లవుతున్నారు. పోలీసాఫీసర్లవుతున్నారు.”

“కాదని నేనుమటుకు అంటున్నానుటండి. కూతురికి బాగా చదువు చెప్పించుకోవాలని నాకు మాత్రంఉండదా! కానీ మన ఆర్థిక పరిస్థితే.....”

“డబ్బుసంగతి నేను చూసుకుంటాగా! నువ్వు ఇంటి సంగతి చూసుకో.”

“అదే వద్దన్నది-ఇప్పుడేగా స్త్రీల సామర్థ్యాన్ని వేనోళ్ళు ఇలాఘించారు. పెళ్ళాం అందుకు మినహాయింపా” మూతి ముడుచుకుందామె.

“ఇంత అర్థం తీస్తావనుకోలేదు. పొరపాట్లైపోయింది. లెంపలేసుకోనా? ఇంతకీ ఏమంటావో నువ్వు?”

“నేనుకూడా ఉద్యోగం చేస్తానంటాను. మనకి ఇంకోళ్ళు పుడితే మీ ఒక్కరి జీతమూ చాలటం కష్టం అవుతుంది. ముందు వాళ్ళని బాగా చదివించి ఉత్తమ పౌరులుగా చెయ్యాలి. ఏదో, నాకూ డిగ్రీ ఉందిగా!”

“నరే నీ ఇష్టం. మాతృమూర్తివి. సంతానంకోసం శ్రమపడతానంటున్నావ్. మంచిదేగా!” గంభీరంగా అన్నాడు రమేష్.

“అపో ఏం ఫోజా? ఏం భాష?” కిలకిల నవ్వింది వనజ.

తల్లిదండ్రులిద్దరూ ఉద్యోగంచేసి కష్టపడుతూ సుస్మితని ఆమె తమ్ముడు మనోజ్ నీ బాగా చదివించారు. ఆటపాటల్లోనూ, చదువులోనూ గొప్ప ప్రజ్ఞపాటవాలి కనబరిచింది సుస్మిత. ఉత్తమ విద్యార్థినిగా స్కూలునుంచీ కాలేజీనుంచీ ఎన్నికైంది. తల్లిదండ్రులు కలలు కన్నట్లే మంచి బహుమానాలు పొందింది.

ఐ.ఏ.ఎస్.కి వెళ్ళటానికి ప్రేరవసాగింది. ఇప్పుడే పెళ్ళి చేసేయాలి. లేకపోతే ఐ.ఏ.ఎస్. కు తగిన వరుణ్ణి తేవడం కష్టం అనుకున్నారు వనజారమేష్ లు. వాళ్ళ ప్రయత్నం ఫలించి మంచి సంబంధమే దొరికింది. మామగారు పెద్దలాయరు. పెళ్ళికొడుక్కి పోస్ట్ గ్రాడ్యుయేషన్ అయింది అప్పుడే. “మంచి ఉద్యోగంకోసం చూస్తున్నానండి. వస్తే అబ్బాయిని జాయిన్ చేస్తాను.” అన్నాడాయన పెళ్ళి మాటలకి వచ్చినపుడు.

“మేం అంత ధనవంతులం కామండి, ఏదో కష్టపడి పిల్లిల్ని చదివించుకున్నాం. అంతే. పైగా కట్నకానుకలివ్వడం మా అమ్మాయికి ఇష్టంలేదు.” అని స్పష్టంగా చెప్పాడు రమేష్.

“మాయింటికొచ్చాక మాకోడలు ధనవంతురాలు కాక ఏమౌతుంది. చక్కని అమ్మాయి. బాగా చదువుకుంది. అంతకంటే కట్నాలు మాకేం కావాలి?” అని ఆయన నిండు మనసుతో సుస్మితను కోడలిని చేసుకున్నాడు.

కానీ అత్తగారు సహించలేక పోయింది. చదువుసంధ్యలు ఆమెకి విలువైనవి కావు. కట్నంరూపంలో వాకిలిదాకా వచ్చిన మహాలక్ష్మి వెనక్కి తిరిగి పోయినట్లు ఫీలైందామె. డబ్బు ఇంద్రజాలంలాంటిది. అదొక అంతు తెలియని అగాధం. ఉన్నకొద్దీ ఇంకా కావాలనిపించే వ్యసనం అది.

ఐ.వి.ఎస్.కి వెళ్ళటం మాట అటుంచి సుస్మిత అసలు చదువే మర్చిపోయే పరిస్థితి ఏర్పడింది. అత్తగారు ఇంటిపనీ, వంటపనీ అంతా ఆ పిల్లకప్పగించింది. భర్త చూడ్డామా అంటే అతనికి అసలు వ్యక్తిత్వంలేదు. తల్లిమాట వేదవాక్కు. మామగారికి కేసుల్లో క్షణం ఊపిరాడదు.

“ఏమూ, బాగా చదువుతున్నావా? ఐ.వి.ఎస్.లో నువ్వు తప్పకుండా సెలెక్ట్ కావాలి.” అనేవాడు అప్పుడప్పుడు. ఇంట్లో ఆమె పడేబాధలు ఆయనకి తెలీదు.

ఒకరోజు మామగారు ఊరికెళ్ళారు. ఇదే అవకాశమనుకొని కిరసనాయిలు పోసి ఆమెని అంటించబోయారు అత్తగారూ, భర్త. మరుక్షణం కెవ్వుమని అరిచారు. కరాట్లో ప్రావీణ్యం సంపాదించిన ఆమె వాళ్ళిద్దర్నీ చెడుగుడు ఆడేసింది. అమాయకంగా, గంగిగోవులాగా తలొంచుకుని రోజంతా ఇంటిచాకిరి చేస్తూ నోరెత్తకుండా పడి ఉండే కొత్త పెళ్ళికూతురు సుస్మితకి అంత ధైర్యంఉందని వాళ్ళు ఊహించలేకపోయారు. భద్రకాళిలా విరుచుకుపడి వాళ్ళని చితకదన్ని, కట్టేసి, ఆ కిరసనాయిలు బట్టలతోనే వెళ్ళి పోలీసు రిపోర్టు ఇచ్చి పుట్టింటికొచ్చేసింది సుస్మిత.

సంగతి తెలుసుకుని మామగారు అక్కడికొచ్చారు. “తప్పిపోయిందమ్మా-వాళ్ళు నిస్సంత బాధపెడ్తున్నారని ఎప్పుడూ చెప్పనైనా లేదేం? పరిస్థితి ఇంతదాకా రానివ్వకపోదును కదా! నామొహం చూసి కేసు విత్డ్రా చేసుకోమ్మా-నా పరువుపోతుంది లేకపోతే!” అని అడిగారు.

“మీ పరువుతోపాటు నా పరువు పోయినట్లే మామయ్యగారూ! కానీ ధర్మం విషయంలో వెనుకంజవేసే ప్రసక్తిలేదు. ఈరోజు వాళ్ళని వదిలేస్తే తర్వాత ఏం చేస్తారో? ఇంకో కోడల్ని తెచ్చుకొని ఆమెనీ చంపుతారేమో! అందుకే చట్టపరమైన శిక్షపడాలి. కొడుకులకీ, కూతుళ్ళకీ పెళ్ళిళ్ళు చేయబోయే వాళ్ళందరికీ కనువిప్పు కావాలి. డబ్బే పరమార్థమని మూర్ఖంగా భావించే యావన్నంది అత్తమామలకూ, భర్తలకూ ఇలాంటి శిక్ష పడితీరాలి. ఈ పోరాటంలో నేను విజయం సాధించాలని ఆశిర్వదించండి.” అంటూ నమస్కారం చేసేందామె.

“అలాగే. కానీ నేను పేరున్న లాయర్ని, నన్ను ఎదిరించి నీకేసు తీసుకునే లాయరెవరు?” అడిగారాయన.

“ఎవరో ఉండకపోరు. ఏది ఏమైనా దోషులకి శిక్ష పడకుండా ఉండకూడదు.” స్థిరంగా అంది నబల అయిన సుస్మిత..... ☆

* అప్పటికి శరత్ తొలిసారిగా ప్రాసిన నవల విడుదలై చాలా రోజులైంది. శరత్ అంటే గిట్టని ఓ వ్యక్తి ఒకరోజున ఆయనతో హేళనగా అన్నాడు.
 “నువ్వు రాసింది ఒకే ఒక పుస్తకం ఐనప్పటికీ నువ్వు రచయితనని చెప్పకుంటున్నావ్.”
 “చూడు మిత్రమా! నీకు ఒకే ఒక కొడుకు వున్నాడు. అయినా నీవు తండ్రివనే చెప్పకుంటున్నావు గదా! అలాగే నేను కూడా”
 అంటూ శరత్బాబు అంటించాడు మిత్రునికి.

CALL INDIA FOR 59¢ / MIN

ANYTIME 24 HRS. / DAY - 7 DAYS / WK.

Country	¢/minute	Country	¢/minute
Australia	49	Japan	59
Canada	29	Singapore	59
Hong Kong	59	UK	39
Bahamas	59	Norway	59
France	59	Switzerland	59

(Minimum Purchase \$100 & \$5 Processing fee = 170 Minutes to India)

- No Activation Fees
- No Added Surcharge
- No Switching Present Carrier
- No Monthly Fees
- No Fine Print
- No Minimum Usage Required

SEND YOUR CHECK OR MONEY ORDER TO:

U.S. Universal INC. 1-800-929-9996
 N5152 Summit Drive Tel: 414-929-8696
 Fond du Lac, WI 54935 Fax: 414-922-7024

Laxman Kailas, President

DOMESTIC LONG DISTANCE LOW RATE CARDS ALSO AVAILABLE

VIJAYA CORALS

CORALS/PINK CORALS, JADES, PEARLS

AMERICAN DIAMONDS, RUBIES, SAFFIRES, EMERALDS
 TURQUOISE, TIGER EYE, HEMATITE, GARNETS
 CORAL ROSES, JADE LEAVES
 GRADUATED CULTURED PEARL NECKLACES
 OTHER COSTUME JEWELRY

AT DISCOUNT PRICES

CALL VIJAYA
 BY APPOINTMENT ONLY
 MAIL ORDERS ACCEPTED
 (718) 523-4022